

СПОРТСКИ ЛЕГАТ СОМБОРСКОГ ГРАДСКОГ МУЗЕЈА БОГАТИЈИ
ЗА НАЈЗНАЧАЈНИЈЕ ПРИЗНАЊЕ У АУТО-МОТО СПОРТУ У БИВШОЈ ЈУГОСЛАВИЈИ

ТРОФЕЈ РЕЛИЈА „СУТЈЕСКА“ СТИГАО КУЋИ

Спортски легат Градског музеја Сомбор од прошле недеље богатији је за један од најзначајнијих трофеја у аутомобилизму, а реч је о пехару релија „Сутјеска“, који се сваке године возио у бившој Југославији и чији је покровитељ био председник СФРЈ Јосип Броз Тито. Пехар „Сутјеска“ Градском музеју поклонили су некадашњи чланови Ауто-мото клуба „Магнет“, који су чак седам пута освајали ову трку, а иницијатор је био један од најуспешнијих возача овог клуба **Карло Рожа**.

- Рели „Сутјеска“ био је престижна трка у бившој Југославији, коју смо освајали шест пута, а прелазни пехар даровао је друг Тито. Када смо га освојили и седми пут, пехар је остао у нашем трајном власништву. Велика жеља ми је била да овај пехар остане у Сомбору у Градском музеју, као подсећање на све успехе клуба, јер ипак смо ми представљали наш град и возили пуним срцем за Сомбор. Били смо сјајна екипа и међу најбољим клубовима у држави – казао је Карло Рожа.

ТРКЕ У КРВИ

За љубитеље аутомобилизма на простору некадашње

Карло Рожа, капитен победничке екипе и иницијатор предаје пехара

Југославије, сомборски Ауто-мото клуб „Магнет“ заузима посебно место. Клуб је основан 1946. године, а Рожа се сећа и свих клупских колега, али и његових великих ривала из Сомбора и других градова.

- Мој отац је још 1953. године возио уличне трке у Сомбору и поред њега сам и заволео овај спорт. Најпре смо возили моторе и тркали се с њима, а већина мојих

Део екипе „Магнета“ на примопредаји трофеја „Сутјеска“ у Градском музеју

ВАНСЕРИЈСКИ РЕЗУЛТАТИ У НАСЛЕЂЕ

- Требало је доста времена да се дође до овог трофеја, али захваљујући капитену екипе која је остварила ове вансеријске резултате, успели смо да на крају добијемо овај значајан предмет за наш легат. Ми ћемо овај трофеј чувати као сећање и наслеђе које је АМК „Магнет“ оставио својим вансеријским спортским резултатима, уписаним златним словима у историју сомборског спорта – казао је, осим осталог, директор Градског музеја Сомбор **Давид Фирањ** током примопредаје пехара.

пријатеља били су возачи и механичари. За возачку дозволу Б категорије положио сам 1964. године и од тада сам и постао члан клуба. Возио сам све до 1987. године и освојио сам више од сто пехара и медаља. Моји највећи ривали из Сомбора били су **Атила Јожеф, Стеван Влошах, Стипан Колар, Стеван Кочиш и Јован Валихора**, ту су још били и **Арок Ласло** из Кањиже, **Томислав Југовић** и **Душан Бањеглав** из Б. Тополе, **Мирко Сантрач** из Б. Паланке, **Михајло Шеленба**

из Бечеја, **Фрањо Кончар** из Титограда, **Дубравко Чикор** из Дубровника, **Задравец Жигнић, Предан Глухак, Јурај Радовановић, Маријан Хорватовић и Антун Лаушин** из Загреба. Са Загрепчанима сам се и највише тркао и махом их побеђивао, а сада их поздрављам – казао је Рожа.

ОД „ФИЋЕ“ ДО „МИНИ МОРИСА“

Први аутомобил који је Рожа купио и са којим се

тркао био је „фића“, а потом је прешао на „варбург“. Ипак, највише трофеја и највише успеха имао је са својим трећим аутомобилом „мини морисом“, који је возио пуних 13 година.

- Од 200 трка на којима сам учествовао, можда у свега пет нисам био међу прва три возача. Возили смо по целој Југославији, али смо се такмичили и у Мађарској. Овај пехар који је од данас у музеју освојили смо 4. јула 1984. године, а у трци је учествовало 36 екипа и све смо их победили. Екипу „Магнета“ чинило је десетак возача, а ја сам возио „мини морис“. Са њим сам за 13 година освојио око 70 пехара и медаља – присећа се Рожа.

ПОРОДИЧНО НАСЛЕЂЕ

Карло Рожа се осим аутомобилизмом, извесно време бавио и борилачким спортовима. Док је радио у војној полицији, успешно је тренирао бокс и џудо. Гледајући свог оца, његова ћерка заволела је трке и пуне две године возила је мотор „томос“ и такмичила се у мото-спорту. С друге стране, његова унука је пуних пет година возила картинг, а касније се пронашла у џуду.

- Моја унука **Сајонела Крга** постигла је сјајне резултате у џуду. Била је пионирски првак Југославије, првакиња Европе и чак три пута вицешампионка света. На то сам данас посебно поносан – истакао је Рожа.

М. Р.

Из албума: Сомборски возачи Золтан Клинец, Карло Рожа и Стеван Кочиш

„ОПАСАН“ ПОВРАТАК КУЋИ

Аутомобилизам је опасан спорт, посебно када се има на уму да у сваком моменту може да се деси квар, судар или нека друга непредвиђена ситуација на стази. Ипак, за Карла Рожу „опаснији“ је био један повратак кући, него сама трка.

- Десило ми се једне године да ми се ауто покварио три дана пред трку и то ни мање ни више него баш пред „Сутјеску“. Био је баш велики квар и требало је све измењати, а времена је било мало. Моја супруга је тада била изричито против тога да идем, а ја сам наравно морао да одем. Три дана и три ноћи смо поправљали ауто и на крају сам завршио поправку око 5.30 ујутру, а на трку сам кренуо у 6 сати. Она ми је тада „запретила“ да се не враћам, толико је била љута. Те године успео сам да освојим трофеј и када сам ушао у своју улицу и осетио мирис паприкаша, знао сам да ми је опроштено – испричао је Рожа.